

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Ostrava Mariánské Hory

Ostrava Přívoz

Putujeme po ostravských chrámech

Srpen 2021

**Úterý 20. července 2021 pouť do ostravských kostelů
Ostrava - Mariánské Hory**

Ostrava - Přívoz

POUŤ DO HRABYNĚ

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie - neděle 15. srpna 2021

Poutní kostel Panny Marie v Hrabyni:

**17.00 hod. – Mše svatá za poutníky
z Dolního Benešova a Hati**

SLŮVKO FARÁŘE

Druhý mírný průvan v lůžkovinách

„To už uteklo deset let?“ ptám se sám sebe, když hledám dokumentační fotku ze sběru lůžkovin pro jednu soukromou léčebnu klientů se závislostmi na Jesenicku. Fakt! Deset let! Tehdy jsem v nedělních ohláškách počátkem září 2011 požádal zábřežské farníky o pomoc se sběrem lůžkovin a reakce farníků byla okamžitá. V děkovném článku po akci se tehdy psalo např. toto:

„Nový duchovní správce se na toto společenství (zábřežských farníků – pozn. autora) obrátil s prosbou, zda by ve svých domech a bytech neprozkoumali skříňová a jiná zákoutí a nenašli tam například starší nebo dokonce i nové ložní prádlo. Prádlo, jež tam jen tak leží, místo aby na něm a v něm ležela přes noc spící lidská bytost. Důvodem hledání (lůžkovin) měla být jiná lidská komunita, a sice Nadace Pastor Bonus ve Světlé Hoře – Podlesí, kde žijí lidé, kteří si prošli skoro „peklem“ nejružnějších závislostí, které dnešní doba a společnost nabízí. Klienti této organizace právě takové lůžkoviny potřebují, jelikož v bývalé velké hájence žije několik desítek takto potřebných lidí.“ Tolik z děkovného článku z 13. září 2011.

Po skoro deseti letech jsem hovořil s vedoucím léčebny a na dotaz, zda něco konkrétního potřebují, jsem dostal stručnou a jasnou odpověď: „Ano, potřebujeme lůžkoviny a nějaké matrace. Za to bychom byli velmi vděční.“

Proto se na vás, milí farníci, obracím s následující prosbou:

PROSBA

Co? Sběrka lůžkovin a jednodílných matrací (80x200; 90x200 cm)

Pro koho? Nadace Pastor Bonus ve Světlé Hoře – Podlesí

Které dny? Pondělí 16.8. – středa 18.8.2021

Jaký čas? 16:00 – 18:00 (jiný čas dle telefonické domluvy)

Sběrné místo? Farní sál v nádvoří naproti fary (po 18 schodech)

!!! POZOR !!!

**Darování matrace, prosíme, ohlaste knězi nebo
kostelníkovi předem z kapacitních důvodů
(max. 10 kusů!)**

**Mimo uvedený čas nemůžeme darované věci
vybírat!!!**

Děkujeme za vaši vstřícnost a pomoc.

PKF

PODĚKOVÁNÍ

Ještě jednou chci touto cestou
poděkovat vám – farníkům, že jste
formou finanční sbírky pomohli
tornádem postižené farnosti
Moravská Nová Ves.

Sbírka ve výši 155.000 korun
byla nakonec převezena v hotovosti
přímo do postižené lokality
duchovním správcem naší farnosti a
několika farníky v pátek 23.
července. Po podepsání darovací
smlouvy jsme byli informováni, že
jedna třetina daru bude použita na
opravu kostelů v Moravské Nové
Vsi a v Hruškách, dvě další třetiny

budou poskytnuty konkrétním postiženým rodinám.

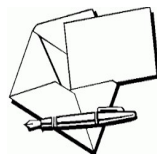
A mé pocity při cestě od auta kolem kostela a domů k faře
v Nové Vsi? Né, neptejte se! Opravdu...

Bůh vám žehnej za vaši pomoc a postiženým žehnej při
obnově nejen hmotných hodnot, ale i mezilidských vztahů.

PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

Blahoslavení, kdo...

Žijeme v absolutně moderní době, jsme obklopeni moderními technologiemi a výdobytky vědy a techniky... člověk ještě ani nevysloví myšlenku a už ji může případně předat někomu na druhé straně naší zeměkoule... technika a pokrok jde „mílovými“ kroky pořád kupředu a běžný člověk (pozn. zejména staršího data narození) se jaksi v tom pomalu a jistě ztrácí a už si jenom zavzpomíná, jak to bylo kdysi... kdy jsme „byli ještě mladí“.

Mladá generace již takové úvahy a pocity nemá, mladí nemají problém toto všechno na 100 % efektivně využívat... je to takřka samozřejmé a normální a nikdo nechce moc přemýšlet a pozastavovat se nad tím, co bude zítra.

Kořeny a tradice našich předků nejsou v této dnešní době moc „IN“. Přemýšlet o tom, co a jak bude zítra, pozítří, případně za rok „není na místě“. Historie a témata vzniku a počátku křesťanství nejsou tak „atraktivní téma“, jako možnosti současného světa.

Proto i události, které se staly před dvěma tisíci lety, jsou jaksi pro mnohé „nepodloženy“ patřičnými důkazy, aby se o tom dalo přemýšlet anebo v lepším případě tomu uvěřit.

Chceme to všechno poznat, přesvědčit se o tom, potvrdit si to vědecky a pak se rozhodneme, jestli se tomu dá věřit nebo ne... vždyť i ve čtyřech Evangelích popisující život a smrt Pána Ježíše jsou místa, kde se tyto Evangelia až úplně neshodují... no a dokonce i za působení Pána Ježíše na naší zemi byl mezi apoštoly jeden, kdo nechtěl uvěřit tomu, co Pán Ježíš hlásal a chtěl důkaz... Ten důkaz nakonec i dostal a jeho následná slova „Pán můj a Bůh můj“ jaksi zanikají při odpovědi pána Ježíše: **„Blahoslavení, kdo neviděli a přesto uvěřili“**.

Co kdybychom třeba zkusili toto blahoslavenství „tak trochu“ vztáhnout na sebe a uvěřit ve slova a skutky Ježíše Krista a jeho přítomnosti ve svátosti Eucharistie... myslím si, že to pro nás nebude tak těžké ani moc složité, ale výsledek, ten bude určitě stát za to... **Neviděl jsem, ale přesto jsem uvěřil...** a Pán mne zařadil mezi tzv. blahoslavené

Zájezd do ostravských kostelů

V úterý 20. 7. odjíždíme na pouť po Ostravských kostelích, plánujeme cestu a zjišťujeme, že se most přes Odru stále opravuje, a pro nás je z tohoto důvodu neprůjezdný, jsme v háji. Když už jsme v háji, tak v Háji ve Slezsku, kde se napojujeme na novou rychlostní silnici, po které dojedeme do Ostravy-Poruby. Blížíme se do Mariánských Hor a už z dálky vidíme dvě věže kostela v Mariánských Horách. Po krátké konzultaci mezi panem řidičem autobusu TQM a naším panem děkanem, jak a kde jakou uličkou odbočit, přijíždíme na malé náměstí před kostelem, kde snadno zaparkujeme.

U chrámu už na nás čeká zdejší duchovní správce, otec Petr Smolek, kterého známe především jako brankáře kněžského týmu ze zápasu kněží proti dolnobenešovským mužům, ale také z TV Noe.

Když jsme usedli do lavic ve velkém kostele, který je zasvěcen Panně Marii Královně, otec Smolek nám pověděl pár informací o tomto kostele.

Kapacita tohoto kostela je 3000 lidí, naplněn byl ale pouze jednou, a to delegáty sjezdu ČSL (dnešní KDU-ČSL) v devadesátých letech.

Určitě si dovedete představit jak v tomto kostele, který není o moc menší než katedrála Božského Spasitele v Ostravě, zpívají tisíce mužů. Z toho musí jít mráz po zádech.

Chrám byl postaven v letech 1906 – 1908, je asi 65 metrů dlouhý a 30 metrů široký. Jeho dvě věže jsou vysoké 74 metrů. Varhany mají 2064 píšťal, jejichž údržba je jistě velmi náročná. V této době shánějí peníze především na schody u vstupu do kostela, které stojí 3 až 5 milionů Kč.

Po mši svaté, kterou celebroidal náš pan děkan spolu s otcem Smolkem, našimi ministranty i varhaníkem jsme měli možnost si prohlédnout interiér kostela a také jsme mohli přispět drobným darem do jedné ze šesti kasiček. Poté jsme se rozloučili s Mariánskými Horami a odjeli jsme směr Ostrava – Přívoz.

Po čtvrt hodině jízdy jsme dojeli ke kostelu Neposkvrněného početí Panny Marie, který zde již od roku 1994 spravuje řád Paulínů. Po několika informacích od zdejšího duchovního správce jsme měli pobožnost k Panně Marii, poté Výstav Nejsvětější svátosti oltární.

Po svátostném požehnání jsme odjeli směr Poruba, abychom se napojili zase na Háj ve Slezsku.

Za pouť, kterou organizovala Římskokatolická farnost a MO KDU-ČSL Dolní Benešov, patří poděkování zejména našemu panu děkanovi, který zajistil vše potřebné u jednotlivých duchovních správců i za zdárný průběh celé poutě.

V posledních letech jsme navštívili několik kostelů v Ostravě, katedrálu Božského Spasitele, kostely v Hrabové a Hrabůvce, kostel ve Vítkovicích, Vřesině, Porubě a Pustkovci.

Kde pojedeme příště, můžete sami navrhnout nebo doporučit, abychom mohli zase Bohu děkovat za to, co nám v našem životě dává.

ViŠ

KAM PŘIJDOU TISÍCE LÍSTKŮ S MODLITBAMI ZE ZDI NÁŘKŮ?

Psaní přání a modliteb a jejich následné vkládání mezi kameny Zdi nářků se stalo tradičním rituálem, který k tomuto místu neodmyslitelně patří.

I vy sem můžete umístit tu svou – dokonce i elektronicky.

Kde nakonec všechny lístky skončí?

TISÍCE LÍSTEČKŮ V PUKLINÁCH ZDI NÁŘKŮ V JERUZALÉMĚ

Jeruzalém každoročně navštíví přes jeden a čtvrt milionu turistů z celého světa. A nebudeme daleko od pravdy, když budeme tvrdit, že snad každý - věřící i nevěřící - navštíví během návštěvy Jeruzaléma i pověstnou Zed' nářků. Narazíte tu na všechny barvy pleti a jazyky všech kontinentů. Lidé tu denně do skulin ve zdi umístí až 28 tisíc lístečků. Je jich tolik, že jeden vytlačuje druhý, některé se povalují po zemi. Najít dobré místo je skutečně umění.

Dávno předtím, než se začaly lístky vkládat do Zdi nářků v Jeruzalémě, měli židovští věřící ve zvyku umísťovat lístky do rabínských hrobů, které byly považované za svaté. Podle židovských zákonů je totiž posvátné texty, modlitby a bible zakázáno ničit nebo vyhazovat. Tradičně se tyto lístky pájily nebo pohřbívaly na židovských hřbitovech. Spalování však není považováno za „čistý způsob“, jak se se vzkazy a přáními vypořádat. Proto se dnes – vznešenějším způsobem - pohřbívaly.

Tradice zanechávání přání a modliteb jako taková, sahá do doby před cca 300 lety. Tehdy jeden rabín poslal ke Zdi nářků své studenty s psanou modlitbou, protože sám nemohl jít. Tento rituál se udržel dodnes, i když v daleko větším měřítku.

OSUD LÍSTEČKŮ S MODLITBAMI ZE ZDI NÁŘKŮ

Co se s tisíci přání
puklinách stane?
Lístečky ze Zdi
nářků se pravidelně
(dvakrát do roka)
uklízí a následně
pohřbívají na
Olivové hoře, kde
se již tři tisíce let
pochováávají
nejbohatší nebo
nejzasloužilější
občané.

Na úklidovou četbu dohlíží místní rabín, který důkladně kontroluje, aby při úklidu srolovaná přání nikdo neotevřel a nečetl. K samotnému odstranění psaníček ze Zdi používají dřevěné tyčky, které byly předtím ponořeny do židovské rituální lázně – mikve.

MODLITBA VYSLANÁ KE ZDI NÁŘKŮ ELEKTRONICKY?

Při každém sběru
lísteky zaplní i
stovku nákupních
tašek. V každé jsou
jich tisíce. Mezi
lísteky jsou nejen
ručně psané, ale i
elektronické. Podle
Nadace Zdi nářků v
Jeruzalémě jsou
jejím pracovníkům
každý rok jen
faxem nebo
e-mailem posílány

desítky tisíc zpráv, ve kterých lidé z celého světa píší svá přání a modlitby, které si přejí do Zdi nářků takto na dálku vložit.

Připravila Marie Ohrálová

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Tarsicius

15. srpna, připomínka

Postavení: akolyta, mučedník
Úmrtí: asi 257
Patron: akolytů, ministrantů, dělníků
Atributy: hoch, hostie, kameny, lilie

ŽIVOTOPIS

Byl římským hochem, akolytou. Na cestě s Nejsvětější svátostí k vězněným křesťanům byl od svých vrstevníků ubit kameny, protože bránil a chránil své poslání.

Z LÁSKY K EUCHARISTII POLOŽIL ŽIVOT

Po roce 250 byl vychováván u zbožného strýce v Římě, kde chodil do školy. Oba rodiče prý ztratil a jeho životní silou byla víra a láska k Ježíši, kterému chtěl z celého srdce sloužit. Křesťané se tehdy i s papežem Štěpánem I. museli ke slavení mše svaté scházet tajně z důvodů krutého pronásledování. A přesto se víra v Pána Ježíše šířila. Ti, kteří ho neznali, poznávali jeho lásku z chování těch, kteří s ním žili. Toto je povinnost křesťanů všech dob. Zajetí křesťané svou sounáležitost s Kristem nezapírali, ale byli ochotni přijmout mučednickou smrt s radostným vědomím, že se setkají s Ježíšem tváří v tvář a budou prožívat účast v Boží lásce. Proto jejich svědectví bylo velmi účinné.

Zajatci pro poslední boj potřebovali posilu ze spojení s živým Ježíšem a osoby, u nichž se dalo předpokládat, že by jim mohly nést eucharistii, neměly naději se k nim dostat. Po jedné bohoslužbě v katakombách (podzemních pohřebištích), když se jednalo o to, kdo ponese svaté přijímání do vězení a nemocným, nabídl se přísluhující hoch Tarsicius.

Věděl, že ještě větší touhu než uvěznění má po spojení s nimi sám Ježíš. Předpoklad, že hoch bude nejméně nápadný i jeho statečná láska vedla biskupa k tomu, že ho učinil akolytou a svěřil mu nesení eucharistie.

Cestou soustředěného Tarsicia zastavila parta výrostků a vyzvídali na něm, kam má namířeno. Některý z nich měl tušení, že je křesťan a další, který ho za řeči chtěl chytit za ruku nebo do něj vrazil, si všiml, že něco skrývá pod košilí. K podezření, které by nenapadlo dospělé, došli tito mladíci, kteří si s Tarsiciem chtěli pohrát. Ten nechtěl Kristovu potupu připustit ani za cenu života, proto věrně střežil své tajemství a nakonec se nechal raději umlátit nepřátelskou rukou s kamenem.

Jedno podání uvádí, že útočníky před Tarsiciovým skolem rozešel voják na koni, v němž Tarsicius poznal křesťana a předal mu schránku s eucharistií s posláním dokončit úkol. Dle jiného byla neporušena objevena jiným křesťanem, který se sklonil nad umrtvým Tarsiciem. Jeho smrt však nebyla marná.

Tento první mučedník eucharistie byl pohřben v Kalixtových katakombách u Via Appia.

(www.catholica.cz)

Připravila Marie Ohřálová

VARHANY, VARHANÍK A VARHANNÍ HRA

Varhany – máme na mysli varhany píšťalové nikoli elektronické napodobeniny. V 8. století se začaly používat na císařských a královských dvorech. Varhany jako privilegovaného symbolu moci panovníka převzala pak i církev. Hovoří-li se o varhanách jako o královském nástroji, pak je to proto, že zvuk varhan byl vyhrazen především císařům a králům.

Slavnostní hra plným nástrojem se ve středověku používala pro zahájení bohoslužby, kdy naznačovala, že účastníci bohoslužby opouštějí věci světské, aby se v liturgii oddali věcem duchovním. První varhany u nás byly roku 1255 u sv. Víta v Praze a r. 1258 u sv. Václava v Olomouci. Další varhany se začaly objevovat v kostelích klášterů. Během doby husitské byly u nás kostely a varhany ničeny, jelikož husité varhany neuznávali. Po husitských válkách zůstaly varhany jen v krajích, které husité nedobylí. V menší míře se to opakovalo po roce 1948. Velký rozmach varhan byl až v 17.-19.století.

Tridentským koncilem byla r. 1600 vydána směrnice pro biskupskou liturgii pro užití varhan v liturgii. Hra na varhany byla doporučena o všech nedělích a svátcích. Slavnostní hra byla předepsána během každého příchodu a odchodu biskupa k slavné bohoslužbě. Při slavné bohoslužbě měly varhany hrát: 1.na začátku, 2.střídavě při Kyrie a Gloria, 3.po epištole, 4.během obětování, 5.střídavě při Sanctus, 6.během pozdvihování, 7.po pozdvihování až do Pater noster, 8.střídavě při Agnus, 9.po Agnus až do Postcommunio, 10.na konci.Toto desatero se prakticky používalo do II. Vatikánského koncilu.

Uplatnění varhan při mši dnes lze shrnout do těchto bodů: 1.na začátku mše(je možno hrát již přede mší podle schopnosti varhaníka a dohody celebrantem), 2.při přinášení a přípravě darů, 3.během přijímání, 4.na konci mše (trvání postludia není omezeno), 5.jako výplňová hra při uvedení sloky písně nebo po ní, je-li nutno čekat,než kněz skončí určitý úkon.

Proč toto píše? Protože v poslední době zase dochází k velikým opravám varhan a kostely které jsme navštívili, měly varhany v pořádku a je hezčí, když mše svaté jsou slouženy za doprovodu varhan. Jedinou nevýhodou je, že během mše svaté nelze vyzkoušet krásný zvuk celých varhan. V dnešní liturgii je převládající funkce hra na varhany, doprovod zpěvu. Varhany podporují zpěv tím, že ho usnadňují, intonačně a tempově sjednocují a harmonizací zkrášlují. Doprovod dává zpěvu slavnostní charakter. Doprovázet zpěv dokáže i klavírista. I dobrý varhaník nedokáže vždy doprovázet zpěv vhodnými rejstříky, protože u hracího stolu slyší varhany jinak než lidé v lodi kostela. Ať se přihlásí odvážní a dobří klavíristé a zkusí svou odvahu. Odvahu musí mít, neboť za varhanami je sólistou. Má-li vyniknout krása písní, musí se zpívat a hrát ve správném tempu a rytmu. Tahavý a nerytmický zpěv je mnohde nedobrým dědictvím.

Varhaník RP

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka na OPRAVY – neděle 15. 8. 2021

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – léto/ podzim 2021

07.08.: GARGOŠOVÁ Šárka
JALŮVKOVÁ Jana
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

14.08.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

21.08.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

28.08.: HLUBKOVÁ Marie
MURCKOVÁ Miluše
MURCKOVÁ Eva
WECZERKOVÁ Leandra
HARAZIMOVÁ Hilda

04.09.: FOJTÍKOVÁ Emilie
PRCHALOVÁ Adlgunda
ONDERKOVÁ Marie
GAIDEČKOVÁ Helena
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

11.09.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLARÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdeňka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

18.09.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

25.09.: BÍLÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

02.10.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

09.10.: BÍLÁ Marie
DLOUHÁ Alena
DUDOVÁ Věra
GREGOROVÁ Jaroslava
CHŘIBKOVÁ Martina
KALUŽOVÁ Jana

16.10.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

23.10.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
HOLEČKOVÁ Adolfina
KUBÍNOVÁ Štěpánka
BENEŠOVÁ Eva

30.10.: HARTOŠOVÁ Alexandra
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romana
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

NEDĚLNÍ PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA

Kdo bude králem zvířat?

Přeli se jednou lev, král pouště, a orel, král ptáků, kdo je mocnější

„Nikdo neuloví antilopu tak lehce a rychle jako já,“ holedbal se lev.

„Nikdo nedoletí výš než já,“ na to orel.

Připletl se k tomu sporu staříčký ptakopysk a z vrozené zvědavosti hádce naslouchal.

„Hej,“ křikl na něj lev, když si ho všiml, „pojď nás rozsoudit, ptakopysku. Jistě už mnohé pamatuješ, a co víc, máš zobák, umíš plavat jako ptáci, ale většinu dne strávíš na souši jako my, savci“

„Ano, s tím souhlasím,“ přidal se orel hned. „Rozsud' a řekni, kdo bude králem zvířat.“

„Co, kdo, já?“ podivil se velice ptakopysk. Věru, nijak se mu do takového úkolu nechtělo. Ukojit svoji zvědavost, to ano, ale soudit tak mocné pány, na to neměl chuť, ani co by se za nehet vešlo. „Já jsem tady jenom náhodou, víte, už jsem vlastně na odchodu...“ couval poplašeně.

Ale lev ho jediným rychlým chvatem uchopil za nohu a zavrčel: „Řekli jsme a ty poslechněš.“

Když ptakopysk poznal, že jinak nelze (protože i orel na něj zle blýskal očima), zhluboka si vzdychl a pravil: „Nu dobrá, musím-li vás doopravdy soudit, pak mi slibte, že ať to dopadne jakkoliv, neublížíte mi.“

Lev zatřepal hřívou a zařval: „Slibuji.“

Orel zamával mohutnými křídly a řekl: „Také ode mne měj slib.“

„Zadám vám nyní tři úkoly,“ přemýšlel zvolna ptakopysk, „kdo z vás je lépe a dříve vykoná, stane se králem zvířat.“

„Sem s první zkouškou,“ dal se hned slyšet lev.

Ptakopysk se zahleděl do dálky, kde se na samém obzoru páslo stádečko rychlonohých antilop.

„Až vám dám znamení, půjdete za těmi antilopami. Kdo je dříve dostihne, vyhraje. Ale snažně vás prosím, nepoděste je příliš,“ žádal ptakopysk.

„Lehoučké,“ ušklíbl se přezíravě lev.

„K smíchu,“ přidal se orel.

Pak mávl soudce tlapkou – a v tu chvíli oba soupeři na jeden ráz vyrazili. Lev skoky po nízké trávě, orel vzduchem mezi vlaštovkami. Oba byli rychlí a mrštní, takže na chlup ve stejný čas dorazili k antilopám.

„Není vítěze, ani poraženého,“ pravil ptakopysk, když se dobelhal až k nim.

„Možná rozhodne druhý úkol,“ dal se slyšet orel, „mluv, co máme učinit.“

„Hle,“ ukázal ptakopysk, „tu roste kokosová palma, je právě celičká ořechy obšpaná. Každý z vás dostane jeden plod – tuze tvrdou kůrou obalený. Jedinou ranou zkuste ho rozlomit. Komu se to vsutku podaří, je silnější a bude kráem zvířat.“

„Nic těžkého,“ pravil lev.

„To udělám, než mrkneš okem,“ přidal se král ptáků.

Starý ptakopysk dal opět tlapkou znamení. Lev i orel dostali každý kokosový ořech a dali se do díla.

Orel svým ostrým zobanem ťal z výšky – a kokos se rázem rozpadl na dvě poloviny. Lev vytasil drápy, rozehnal se – a druhý ořech byl na dva kusy.

Ptakopysk udiveně pokýval lysou hlavou a zaklapal zobákem: „Ani tentokrát se nedá stanovit, kdo z vás je mocnější.“

„Slíbil jsi nám tři úkoly,“ připomněl lev, „sem tedy s tím posledním.“

Zadumal se soudce hluboce, až mu samým rozčlením tlapky zčervenaly.

Pak přece vzhlédl vítězoslavně a pravil: „Má-li se kdo stát kráem všech zvířat, měl by znát a umět vše, co dovedou ti ostatní. Ty, orle, umíš létat jako nikdo druhý. Ty, lve, jsi vsutku nejsilnější na pevné zemi. Tobě, orle, přikazuji, abys sestoupil z nebeských výšin a chodil po zemi. Tobě, mocný lve, přikazuji, abys vlastní silou vzlétl k nebesům.“

Ach, to si to na ně ale ptakopysk něco vymyslel. Jak hloupě a nemotorně batolil se ptačí král po zemi, vypadal jako kachna – a zanedlouho vysílením padl k zemi.

A co teprve lev! Ať dělal, co uměl, a jak nejlépe a nejvíce prackami hrabal do vzduchu, ani o maličký kousíček se nevznesl nad zem, která ho pevně držela.

Rozzlobili se oba soupeři na ptakopyska.

„To byl ale hloupý nápad,“ křičel orel a oháněl se zobanem jako šavlí, „odkdy král ptáků běhá po zemi? To po mně nikdo nemůže chtít!“

„Zasloužil bys, abych tě na místě sežral,“ rozeřval se lev. „Dělám tu ze sebe blázna, když chci odletět do mraků. Máš štěstí, že jsem ti slíbil beztrčnost.“

„Klid se mi z očí,“ hnál orel ptakopyska.

„Nebudeš se nám zbůhdarma vysmívat,“ přidal se lev.

Ptakopysk na nic nečekal a upaloval, co měl sil. Však dobře tušil, že bude mít potíže – vůbec se neměl mezi ty dva rozkatence míchat.

Rozešli se orel se lvem ve zlém, oba rozhněvaní, oba ponížení.

Kdo tedy bude kráem zvířat?

Jistě že nebyl starý ptakopysk úplný hlupák. Myslel to dobře. Ten, kdo chce vládnout ostatním, měl by znát a umět vše, co také oni dovedou, a být v tom ještě lepší.

Že by to orel ani lev nevěděli? Nu co, jistě je, že ta jejich hádka vlastně trvá dodnes...

PRO ZASMÁNÍ

Duch Svatý

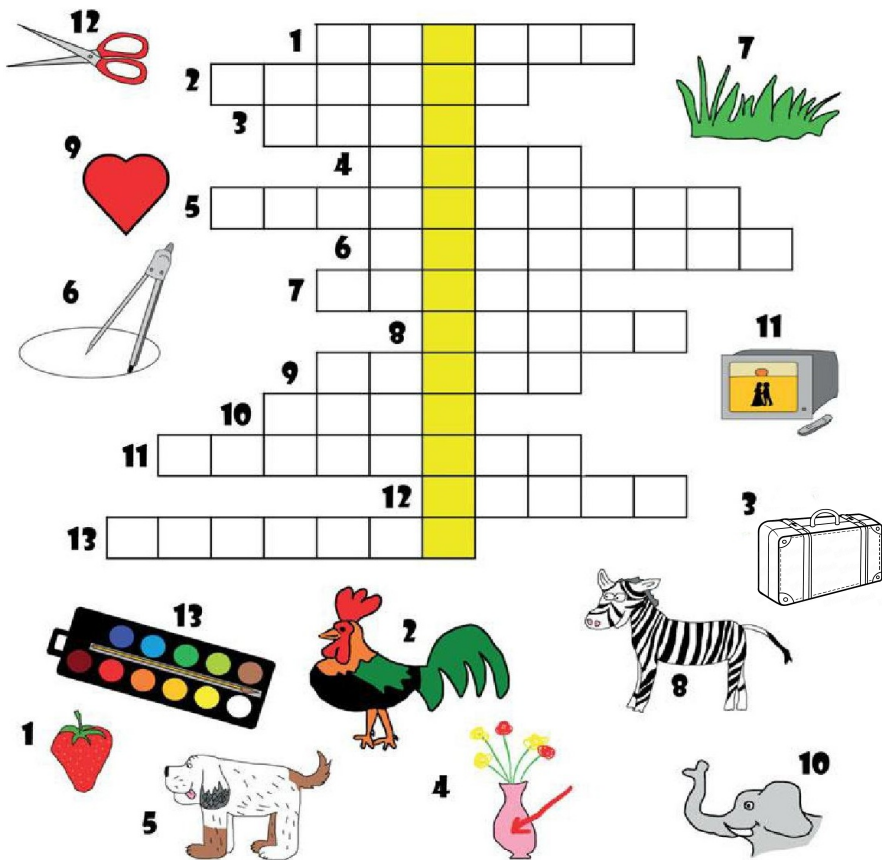
Jeden kněz byl biskupem přeložen do problémové farnosti. O tři roky později ho biskup navštíví a s radostí shledá, že farnost je velmi živá a zcela bez problémů. Biskup chce kněze pochválit, ale tak, aby nebyl na sebe příliš pyšný. Proto mu řekne: „Duch svatý udělal v této farnosti vaším prostřednictvím skvělou práci.“ „Ano, Excellence,“ odtuší kněz, „ale rád bych, abyste nezapomněl, v jakém stavu ta farnost byla, když se o ni Duch svatý staral sám.“

Ateista rybářem

Ateista tráví klidný den rybařením v jezeře. Najednou na jeho člun zaútočí lochneská nestvůra. Jediným máchnutím ocasu vyhodí člun i s rybářem do vzduchu a otevře tlamu, aby oba spolkla. Za letu vzduchem muž vykřikne: "Pane Bože, pomoz mi!" Zázrakem všechno znehybní, ateista zůstane i se člunem viset ve vzduchu. Z nebes zazní hromový hlas: "Já jsem myslel, že ve Mne nevěříš?!!" "No jo, Pane Bože - na lochneskou příšeru jsem ještě před minutou taky nevěřil!"

Nedělníček dětem

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „UŽÍT SI PRÁZDNIN“

Soutěže se zúčastnilo celkem 8 dětí. Z Dolního Benešova 3, ze Zábřehu 2, přespolních 3. V krabičce bylo 0 odpovědí; 8 odpovědí přišlo na email.

1. cena – knížka –Antonie a Amálie Balarinová, Zábřeh
2. cena – pexeso – Daniel Vitásek - Bohuslavice
3. cena – omalovánka - Čeští svatí – Jiří Duda ,11 let.- D. Benešov

**Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.
Výhercům blahopřejeme**

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2021

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	2.8.	18.00	Za Marii Drastíkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Út	3.8.	6.30	Za živé a + famiky	
St	4.8.	18.00	Za + Adelheide Janíkovou	
Čt	5.8.	18.00	Za + Annu a Stanislava Jaškovy, za Marii a Karla Černé a za...	
Pá	6.8.	6.30	Za + Hanu Sládkovou...	
Pá	6.8.	Záb 18.00	Za + manžela, dvoje rodiče, přízeň a za živou rodinu	
So	7.8.	7.00		
Ne	8.8.	7.00	Za Annu a Jana Kalužovy a za + příbuzenstvo	
Ne	8.8.	Záb 8.30		
Ne	8.8.	10.00	Za + rodinu Hlubkovou a Tvrdou, za Edeltraudu Adámkovou ...	
Po	9.8.	18.00	Za + Karla Kalužu a rodiče z obou stran	
St	11.8.	18.00	Za Annu Miketovou, rodiče a sestry	
Čt	12.8.	18.00	Za + Klaudivii Prchalovou, za syna a dvoje rodiče	
So	14.8.	7.00	Za živé a + famiky	
So	14.8.	13.00	Svatba	
Ne	15.8.	7.00	Za + Edeltraud Klanicovou a rodiče z obou stran	
Ne	15.8.	Záb 8.30	Za Marii Radošovskou, manžela, rodiče Barošovy a bratra	
Ne	15.8.	10.00	Za Bedřicha Kozla, manželku, děti, za celou živou a + rodinu	
Po	16.8.	18.00	Za Alžbětu Kocurovou (ned.80 let), manžela, syna a za živou r.	
Út	17.8.	6.30	Za + P.Aloise Čunderleho	
St	18.8.	18.00	Za + Pavla Malchárka – měsíční	
Čt	19.8.	18.00		
So	21.8.	7.00		
So	21.8.	11.00	Svatba:	
Ne	22.8.	7.00	Za živé a + famiky	
Ne	22.8.	Záb 8.30		
Ne	22.8.	10.00	Poděkování za dar zdraví (70), za živou rodinu a za + manžela	
Po	23.8.	18.00	Za Lenku Moravcovou (ned.45 let), za tetu, babičku, dědu ...	
Út	24.8.	6.30	Za živé a + famiky	
St	25.8.	18.00		
Čt	26.8.	18.00	Za Martu a Ludvíka Onderkovy, za živou a + rodinu	
Pá	27.8.	18.00	Poděkování P.Bohu za 85 let života, za + manželku, bratra, ...	
So	28.8.	Záb 11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží pozhnání pro ...	PZÚ
So	28.8.	ČK 17.00	Za + rodiče s prosbou o dar zdraví pro celou živou rodinu	
Ne	29.8.	7.00		
Ne	29.8.	Záb 8.30		
Ne	29.8.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky a studenty v novém škol. roce	
Po	30.8.	18.00	Za Irmgard Marcolovou, manžela, dceru, zetě, za živou a + rod.	
Út	31.8.	6.30		
St	1.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče, tři švagry a za živou rodinu	
Čt	2.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za 50 let společného života, dar zdraví ...	
Pá	3.9.	6.30		
Pá	3.9.	Záb 18.00	Za Alfonse Suchánka, manželku a živou rodinu	
So	4.9.	14.00	Za živé a + spolužáky ročn. 1941 z D. Benešova, Záb. a Bohusl.	
Ne	5.9.	7.00	Za + Viktorii Michalíkovou a manžela	
Ne	5.9.	Záb 8.30	Za padlé a nezvěstné vojáky	
Ne	5.9.	10.00	Za živé a + famiky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

POZVÁNKA

**Srdečně vás zveme na Poděkování za úrodu,
které se bude konat **v sobotu 28.8.2021.****

Program:

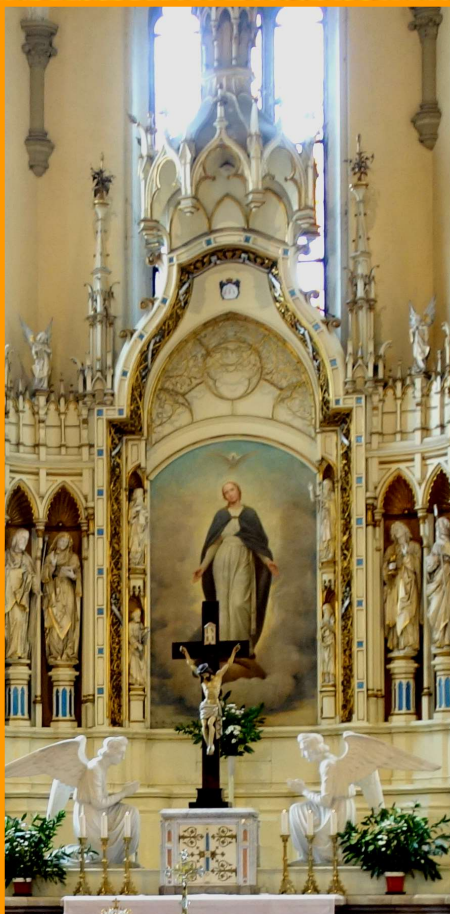
- **11.00 – slavnostní mše svatá v tématicky
nazdobeném kostele svatého Urbana
v Dolním Benešově – Zábřehu**

PROSBA

**Plody z vaší úrody k nazdobení kostela je možné
donést**

ve čtvrtek 26.8. v době od 15.00 do 18.00.

**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

**Kostel Panny Marie Královny
v Ostravě
Mariánských Horách**

**Kostel Neposkvrněného
početí Panny Marie
v Ostravě Přívoze**

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelky 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917**